

Οι παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος στα Τρίκαλα

Με τή «Βέρα» και τὸ «τάβλι» τοῦ Δ. Κεχαΐδη

Τὸ θέατρο εἶναι τὸ καλοῦσι τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ἕνας τρόπος ἀνθρώπινης κοινωνίας. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν εὖ τὴν τὴν κοινωνία. Ὅλοι ὁμοῦ δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἀπολαύσουνε. Ὁ λόγος εἶναι γνωστός ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου πού εἶναι γιὰ τὸ κάθε ἄτομο 700 800 καὶ 1000 δρχ. ἐκτός ὧρι σμένων ἐξαιρέσεων. Τὸ Κρατικὸ ὁμοῦ θέατρο Βορείου Ἑλλάδος (ΚΟΒΕ) ἐπιχορηγούμενο ἀπὸ τὸ κράτος δίνει τὶς παραστάσεις τοῦ στή λαϊκὴ τιμὴ τῶν 200 δρχ. τὸ ἄτομο καὶ γιὰ τοὺς φοιτητὲς τοὺς στρατιῶτες τῶν 100 δρχ. ἐνῶ ἰσχύουν τὰ ἐργατικά. Φτηνὴ τιμὴ εἰσιτηρίου ἐλλειψη ἐμπορικότητας, ἀλλὰ ὑψηλὴ ποιότητα τέχνης. Τέχνη γιὰ ὅλο τὸ λαό. Τέχνη τὸ ὑψηλὸ ἰδανικὸ, τέχνη τόσο φυσικὴ ὅσο καὶ ἡ φύση. Στὶς ἔννοιες αὐτὲς ἀνταποκρίνεται τὸ Κ.Θ.Β.Ε. πού εἶναι μακριὰ ἀπὸ κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς καὶ κοντὰ πρὸς πολιτικούς ἐκείνο πού τὸ ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ τὸ βλέπει ὅλος ὁ κόσμος. Καταχειροκροτήθηκε καὶ ἐπευφημήθηκε τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ στὸ Δημοτικὸ Πολιτικὸ κέντρο «ΑΧΙΛΛΕΙΟ» στὰ δύο μονήτερα μετὰ τὴν «Βέρα» καὶ τὸ «τάβλι» τοῦ συμπατριώτη μας Θεατρικοῦ συγγραφέα κ. Δ. Κεχαΐδη. Τὴν παράσταση τιμήσαν μετὰ τὴν παρουσία τους οἱ κ.κ. Νομάρχης Τρικάλων κ. Χρ. Μαρτίνης ὁ Δήμαρχος κ. Ἰ. Ἀθαν. Τριγώνης μετὰ τῆς συζύγου του καὶ κόρηστων ἡ κ. Ρ. Ἐναὶ Οἰκονόμου (βουλευτοῦ) ὁ διοικητὴς τῆς 7ης ΤΑΞΥΠ κ. Φερεντίνος μετὰ τῆς συζύγου του ὁ διοικητὴς τῆς ΣΜΥ κ. Μπαρμπούνης. Ἐνα ὁλόκληρο ἔνθερμο καὶ ἐκλεκτὸ Τρικαλινὸ Κοινὸ πού εἶχε κατακλύσει κυριολεκτικὰ ὅλη τὴν ὠραία καὶ ἀνετη αἴθουσα τοῦ θεάτρου καθὼς καὶ τὸν ἐξώστη καίτοι ὁ καιρὸς ἦταν κρύος καὶ τὸ χιόνι ἐπεφτε ἔξω καὶ ἄσπριζε τὴν πόλη. Στὴν ἀρχὴ μίλησε ὁ Δήμαρχος Τρικάλων κ. Ἰ. Ἀθ. Τριγώνης γιὰ τὴν προσπάθειά τοῦ Δήμου γιὰ τὸ ἀνάβασιμα τῆς ποιότητος τῶν συμπολιτῶν ὁναφέρθηκε μετὰ λίγα λόγια στὸ Κ.Θ.Β.Ε. γιὰ τὸ ὅποιο εἶπε τὴν πει περισσότερα πού εἶναι τόσο γνωστὸ στὸ Πανελλήνιο καὶ τόνισε ὅτι γρήγορα θὰ ἰδρῦθαι καὶ στὴ πόλη μας θέατρο (περιφερειακὸ) θὰ ἰδρῦθαι στὸ «ΑΧΙΛΛΕΙΟ». Εἶπε δυὸ λόγια γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Δ. Κεχαΐδη. Καὶ ὕστερὰ πρὸ Κ.Θ.Β.Ε. στὴ σκηνὴ. Στὰ φῶτα τῆς σκηνῆς οἱ γνωστοὶ καὶ φημισμένοι ἠθοποιοὶ φαγνάζουν σάν εἰδῶλα. Εἶδῶλα τῆς τέχνης. Μά αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλή ἐπιτυχία εἶναι θρίαμβος. Ἀφορὰ ὅλους τὸν ξεχωριστὸ θεατρικὸ συγγραφέα συμπατριώτη μας Κεχαΐδη πού ἔργα του ἀνεβαστήκαν ἀπὸ τὸ θέατρο τέχνης τοῦ Κρόλου Κούν κτλ. Ἐνῶ τώρα δύο μονόπρακτα τοῦ ἠ ΒΕΕΑ καὶ τὸ ΤΑΒΛΙ παίζονται μετὰ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἀπὸ τὸ Κ.Θ.Β.Ε. Ἀεὶ ζεῖ νὰ σημειώσουμε ὅπως πληροφορηθήκαμε ἀπὸ τὸ κ. Βασίλη Γκανδρῆ διευθυντὴ τοῦ κλιμακίου καὶ τὸν κ. Κώστα Κωνσταντινίδη γνωστὸ ἠθοποιὸ τοῦ θεάτρου καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ Γιάννη Μαλοῦχο ἐπίσης γνωστὸ ἠθοποιὸ πού παίζει στὸ Κ.Θ.Β.Ε. ὅτι τὸ ἔργο παίχθηκε γύρω στὸ Νοέμβρη γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Ἰ ΠΕΡ20 τοῦ Κ.Θ.Β.Ε. μετὰ διθυραμβικὲς κριτικὲς ἀπὸ ὅλον τὸν τύπο, ἐνῶ ὅπου περιόδευσε μέχρι σήμερα ὅπως Δυτ. Μακεδονία μετὰ τὴν κινητὴ μονάδα, πού ἀρχισε νὰ δημιουργεῖ τὸ Κ.Θ.Β.Ε. ἀπὸ φέτος ἀξιοποιώντας τὸ δυναμισμό του, καθὼς ἐπίσης καὶ Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ Θεσσαλία πού σήμερὰ δίνει παράσταση στὰ Τρίκαλα ἐσημείωσε σημαντικὴ ἐπιτυχία. Στὴ συνέχεια θὰ σκεφθῶν πολλὰ πόλει σκαὶ χωριά τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας. Ἀπλοῖ μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς φτώχειας τῶν πρωταγωνιστῶν τὰ σκηνικά καὶ τὰ κοστούμια τῆς Ρένας Γε

ωργιάδου, πετυχημένη σκηνὴ θεατρικὴ τοῦ Τάκη Καλφάπουλου Ἄντρεοι τῆς παράδοσης, τῆς δόξας καὶ τοῦ μεγαλείου, τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Βορ. Ἑλλάδος πού ἔχει ἀνεβῶσει ἔργα μεγάλων ἀθάντων καὶ μεγαλοφυῶν θεατρικῶν συγγραφέων τραγωδῶν ὅπως τῶν ἀρχαίων δικῶν μας πραγματικὰ φοβερῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλῆ, Εὐριπίδη καὶ ξένων μεγαλοφυῶν ὅπως Σαίξπηρ κ.α. οἱ ἠθοποιοὶ τῶν μονόπρακτων ἡ ΒΕΡΑ καὶ τὸ ΤΑΒΛΙ. Στὸ πρῶτο (ἡ ΒΕΡΑ) οἱ ἠθοποιοὶ Ἄνδρεας Ζησιμῆτος Νίκος Βρεττός, Γιώργος Βελέντζας κατάφεραν νὰ μεταφέρουν, μετὰ ἠθοποιεῖα μεγάλη πιστὰ ἀπλὰ καὶ φυσικὰ ἐπάνω στὴ σκηνὴ μετὰ τὸ παίξιμό τους μετὰ τὸν ὅλο ζωντανὴ παρουσία τους ὅλο τους τὸν ἑαυτὸ πραγματικὰ ἀπλαυστικό μέσο ἀπὸ τὴν γκρίνια τους καὶ τοὺς τσακωμούς των πού ὄλεστος τὶς συζητήσεις. Καθόταν σὲ τὰ τραπέζια κουρσποῖναν καὶ κουτσοπράζαν καὶ οἱ παλιὲς αἰτοὶ καὶ οἱ ἰστροὶ τῶν πολεμιστῶν τῆς Μικρῆς Ἀσίας ἀναπολοῦσαν τὰ ἀνέμια καὶ εὐγενικά συναισθήματα φιλίας καὶ αὐτοθυσίας στὶς μάχες τότε κυρίως ὅταν ὁ κόσμος ἔφτανε στὸ χτένι ἀπὸ τὶς ἀντιλογίες τους γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὴν μισῆρια, γύρω ἀπὸ τὶς γυναῖκες πλάθοντας ὄχι λίγες φορές ὄνειρα καὶ ζώντας μετὰ ψευδοθήσεις διογκώνοντας ἀπλὰ καθημερινὰ γεγονότα καὶ καταστάσεις κατὰ τρόπο τραγικὸ ἀλλὰ καὶ κωμικὸ πρᾶγματὶ ἀπλαυστικό τραθηχτικό. Ἡ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν χρυσὴ Βέρα καὶ γύρω τῆς τὸ ἀπλησίαστο, τὸ ἀπίστο τὸ ὄνειρο γι αὐτοὺς, μά καὶ ὁ ἀνικανοποίητος ἑαυτὸς τους. Λέει ὁ ἕνας Σωστό μνημόσυνο εἶναι ἡ βροχὴ παντοῦ μετὰ τὴν ὄμπρλα; Ἡ ἀνοιξη εἶναι ἄλλο πράγμα. Ἐκείνη ἡ μυρωδιὰ τῆς ἀνοιχίας. Δὲν τὸ μπορῶ τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ πάρω κάλτσες στρατιωτικῆς. Ὁ ἄλλος κάπου λέει. «Θὰ ἀνηφορῶσιν γιὰ τὰ χάσια, πάνω ἀπὸ κάθε φτέρη κι ἔνα λουλοῦδι. Ἦ τὰ νεῖατα». Καὶ συνηθίζουν νὰ μιλοῦν γιὰ ἐπιθυμίες τους, γιὰ κατακτήσεις τους γιὰ γυναῖκες. Μέσα ἀπὸ τὶς συζητήσεις τους οἱ μελοδραματισμοὶ γιὰ μιά γυναῖκα, οἱ ὄνειρικὲς φοβίες, οἱ τσακωμοὶ τους, στὰ χέρια. Κι ὅστερα οἱ συμπληρώσεις τους γίνονται κατὰ τὸν πιὸ ξεκαρδι-

στικὸ τρόπο. Οἱ παραμοιῶς στὶς εἶναι μεγαλειώδεις. Οἱ χαρακτηρισμοὶ τους γιὰ μερικὸς φοβεροὶ, «προδότες, δούλογοι, μαυραγορίτες, ἦρθε ἡ ὠρα νὰ πληρώσετε...». Ἡ λογοτεχνία δὲν λείπει ὅπου χρειάζεται. «Κι ἔμεινα ξηρὸς ἐκεῖ μέσα στὴ γῆ ὅπου βγήγε ὁ ἄλιος καὶ τραγοῦδι παραδοσιακὸ τραγοῦδαί ὁ ἕνας. «Ἡ θεὰ ἰτιά λουλουδιζμένη...». Συγκρούσεις, ἀντιθέσεις κὼλα τὰ ψυχολογικὰ φαινόμενα πού σκεθῶν ἕναν, ἄνθρωπο πού ἐζήσε λιγότερα ἀπὸ ὅσα ἠθελε νὰ ζήσει καὶ ἐκεῖνα πάλι πού ἐζήσε νὰ τὰ ζήσει. Ἡ βροχὴ συνεχίζεται καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ ἔργου «ἡ Βέρα» τὸ νῶναι περισσότερο τὴν εἰκόνα τῆς γεροντικῆς ψυχικῆς ἀναταραχῆς τῶν τριῶν πρωταγωνιστῶν ἐνῶ τὸ τζούκ-μπόξ πού ἀλλάζει συνεχῶς δίσκους πᾶει νὰ σπάσει ἀπλῶς τὴν μονοτονία τῆς βροχῆς παρὰ μετὰ τὶς ἀστραπές. Σὲ λίγο ἡ πελατεία ἀράϊωσε. Βαθὺ σκοτάδι ἐπέσε. Ἐκλείσε ἡ αὐλαία. Μπράβο στοὺς ἠθοποιούς πού καταχειροκροτήθηκαν. Καὶ ἦρθε ξανά τὸ φῶς, ἀνεμικὸ αὐτὸ, γεμᾶτο ἀπὸ ὄνειρα καὶ ψευδοθήσεις. Οἱ δύο ἠθοποιοὶ Γιάννης Μαλοῦχος καὶ Κώστας Κωνσταντινίδης οἱ μόνοι πού παίζουν καὶ πρωταγωνιστοῦν στὸ τάβλι κρατᾶ ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ μέχρι τὸ τέλος. Ὁ Γιάννης Μαλοῦχος στὸ ρόλο τοῦ Φῶντα ποῖναι κουνιάδος τοῦ Κόλια γαμπροῦ τοῦ Φῶντα πού ὑποδύεται ὁ Κώστας Κωνσταντινίδης εἶναι ἀπλαυστικώτατος μέσα στὸ ρόλο του σάν ἄνθρωπος τῆς πιάτσας πού πραγματικὴ του δουλειὰ εἶναι οἱ μεγάλες ιδέες. Μεγάλου μανία πού τὴν ἔχει καὶ τὴν ὠραία πού τὴν παίξει. Σάν τὸ νηστικὸ πούκομμάτια ὄνειρεῖται τὸ ἴδιο καὶ κείνος μιλάει γιὰ φαιταστικὲς ἐπιχειρήσεις. Μιλάει γιὰ ἄραγμα στὴν Μπιάρφα μ' ἕνα καράβι πού θὰ ναλώσει καὶ θὰ τὸ γιομίσαι μετὰ πεινασμένους νέγρους ἀπὸ τὴν Ἀπάφρ' τὸ θὰ τοὺς φέραι στὴν Ἑλλάδα σάν ἐργατικὰ χέρια στὶς ἀπέραντους τους κάμπος. Ὅμως γιὰ νὰ γίναι αὐτὸ πρέπει νὰ βροῦμε 50 χιλ. Γι αὐτὸ πρέπει νὰ στείλει τὴν ἀδερφή του σὺναι γυναῖκα τὸς Κὼλ στὰ παραδουλεύτρα στὴ σπῆτι ἐνὸς τσιφλικῆ πού τὶς ἔχει ἀδυναμία. Λέει χαρακτηριστικὰ κάπου «χτήματα ἔχει ὁ

—Συνέχεια στὴν 5η—

Οι παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος στα Τρίκαλα

(Συνέχεια απ' τήν 3η)

τύπος. Χτήματα απέραντα τσιφλικούχος. Στο Ταΰγετο όλο λκηρες πλαγιές δικές του είναι. Και τότε θά δείς θά τυ πώσεις και σύ τό Βιβλίο σου..». 'Αλλοῦπάλι λέει..τ'Ο ἄνθρωπος ὅταν πεινάει μάχεται ἐργαζόμενος και ἄλλοῦ «θέλεις νά ἐκμεταλλευτείς ἕναν ἄνθρωπο ἐοήθησέ του» «Σκόπος εἶναι νά γίνεις ἐπιχειρηματίας, νά γίνει μέγας τότε θά τυ πώσεις και τό βιβλίο σου συνεχίζει προσπαθώντας νά πείσει τόν γαμπρό του Κόλια πού ὑποδύεται ὁ Κώστας Κωνσταντινίδης ἄλλος μέγας ἠθοποιός του θεάτρου. 'Ο Κόλιας πάλι ἥρωας τῆς Ἀντίστασης, τώρα λαχειοπώλη κ' ἠθολεχτικά βγαίνει ἀπό τά ροῦχα του και βγαίνει μέ ζωντανά φυσικά και πειστικά σέ ῥόλο του γι αὐτό πού ἀκούει ἀπό τόν κουνιάδο του Φάντα γιά τήν γυναῖκα του περί παραδουλεύτρας στόν τσιφλικά Συμεωνίδη γιά νά πάρουνε τά χρήματα κατά τό σχέδιο τοῦ κουνιάδου του νά τή δώσουνε στόν καπετάν Ἀλεξαντρῆ γιά τό κοράβι πού θά ναυλώσουνε. Χαρακτηριστικά και πολύ φυσικά λέει «τίς κομπίνες μέ τήν γυναῖκα τήν δικιά μου θά τίς κάνεις;». 'Ο ἄλλος ὅλο και προσπαθεῖ νά τόν μεταπείσει στό τέλος τόν ἐρωτᾷ. —Ποῦ θρίσκεσαι στό βιβλίο σου; 'Ο Κόλιας ἀπαντᾷ ξύπνια. —Εἶμαι στός Δοσίλογους πού βάλανε φωτιά στό Βόλο. Εἶμαι και τίς κονσέρβες πού κλέψαμε στή Κατοχή». Πιό κάτω θά πεί τ'Ο βιβλίο μου εἶναι ὅλη μου ἡ δράση στήν Κατοχή, στήν Ἀντίσταση στήν Κοιματαντούρ. Αὐτός εἶμαι ἐγώ. Ἀκούγεται ἕνα τραγούδι ἀπό τόν Μαλοῦχο «Ἀραπίνες μαῦρες, ἐρατιέρες...» Μία ὥρα προσπαθεῖ ὁ Μαλοῦχος νά τόν πείσει μέ τρόπο ξεκαρδιστικό μία ὥ-

ρα ἀρνιέται ἐπιβλητικά ὁ Κωνσταντινίδης πού τονίζει χαρακτηριστικά «ἔτσι μούλεγες και γιά τό τριφύλι και μ' ἐπιατε ἡ ἀστυνομία. Ἐπίσης τό σχέδιο μέ τίς σωλήνες και τό χειροστάσιο καταστράφηκε. Κουράστηκα». Τελικά πείθεται. Ὑφος βαθύ και στά δυό μονόπρακτα, λόγια φιλοσοφημένα κινήσεις πειστικές ἐκφραση πολύ, γλῶσσα ἀπλή, κατανοητή διάλογος πλούσιος ξεπηδώντας μέσα ἀπό τήν πλούσια σέ συναισθήματα ὀράματα αθημερινότητά του ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ παραληρήματος τοῦ ὄνειρου και φανταστικῶ τοῦ ἀπιαστού και ἐπιθυμητοῦ καθῶς ἐπίσης και τῆς πάλης τῆς φτώχειας και τῆς ἀναποδίας καθῶς και τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου κ' τῆς Ἀντίστασης πού ζήσανε ὑπαρχτά οἱ ἴδιοι. Ἡ ἀπήχηση μεγάλη. 'Ο Ἕλληνας κυριαρχεῖ μέσα ἀπό τίς σκέψεις και τά ἰδανικά του τούς πόθους τοῦ ὄνειρου του, ὀράματά του και ἀγῶνες του και δίνει τήν ταυτότητα τῆς ἀπεραντωσύνης ἡς ψυχῆς του, πού ἄλλοτε εἶναι γαλήνια σάν τήν ἡρεμη θάλασσα, ἄλλοτε φουρτουνασμένη σάν τό πελώριο κύμα πού ζητάει διέξοδο νά ξεσπάσει μ' ἕνα μεγάλο τίναγμα πρὸς τά ἔξω βγάζοντας ὅτι κρύβει μέσα του. Τόσο ἡ νηνεμία τῆς ψυχῆς ὅσο και ἡ φορτοῦνα, συναρπαστικές και οἱ δύο τραβηχτικές σάν τήν ἄβυσσο. Ἡ ψυχὴ του εἶναι μία ἄβυσσος. Κι ἐδῶ εἶναι ἡ ὁμορφιά τῆς ἀβύσσου. Τά κόκκινα τριαντάφυλλα πού ἐπιδροῦν στόν καθένα καλλιτέχνη χωριστά εἶναι τό πιό φυσικό δῶρο μέ αἰσθήματα καλά πού βγαίνουν μέσα ἀπό τήν καρδιά γιά τό Κ. Θ. Β. Ε. και τήν ὑψηλή του τέχνη μέ τήν ὑψηλή ἀπόδοση και ἀπήχηση.

ΝΙΚΗ ΚΑΜΠΟΣΗ